

Elini Ver Öğretmenim 10 Son

– Ali ÖZKANLI · 29 Nisan 2009

Veda Vakti... Ayrılık Yaman Kelime...

Ve yıllar yılı kovaladı. 25 yılın sonuna geldim. Haziran ayının ilk haftasında canım çiçeklerimden bir veda toplantısıyla ayrılıyordum. İnanın o gün salon sanki bir bayram yeri gibiydi. Beni uğurlamaya gelen öğretmen arkadaşlarım ve velilerim. Önceki yıllarda okuttuğum öğrencilerim ve gözlerindeki ışıltılarla biraz sevinç biraz hüzün dolu canımın içi, gönlümün gülleri tomurcuk çiçeklerim hep bir aradayız.

Çok özenle hazırlanmış yiyecekler, aylar önceden provaları yapılan oyunlar, şarkılar, şiirler her şey hazır. Kameralar, fotoğraf makineleri bu güzel anı ölümsüzleştirmek için görev başındalar. Flaşlar patlarken kesilen pasta ve çekilen fotoğraflar. Lâyık olmadığım halde benim için söylenen övgü dolu sözler ve şiirler. Bu veda toplantıma gelerek beni onurlandıran tüm sevenlerime buradan sonsuz sevgi, saygı ve hürmetlerimi sunuyorum. Rabbim onlardan razı olsun.

Bu yapılan toplantı ayrılığın bir provası idi. Karne günü asıl ayrılık günü gelip çatmıştı. Yüreğim bir kuşun kalbi gibi pır pır atıyordu. Gerek yüreğimde gerekse öğrencilerimin gözlerinde duygu sağanağının, gözyaşı selinin izleri hissediliyordu. Gözyaşlarımın yanağıma düştüğü anda tatlı bir ılıklıkla ruhlara tesir edeceğini, kalpleri ve hisleri ayağa kaldıracacağını da biliyor, bunun için içten içe ağladığımı belli etmemeye çalışıyordum amma dokunsalar ağlayacaktım. Fakat ben ağlarsam öğrencilerimi de ağlatacak ortalık ana baba gününe dönecekti. Gözyaşlarımı içime akıtarak karneleri dağıttım. Çiçeklerimin ıslık ıslık yanan gözlerinden teker teker öpüp koklayarak vedalaştım. Bu her yılsonu karne dağıtımındaki gibi bir vedalaşma değildi. Artık bir daha böyle bir olayı yaşayamayacaktım. Bunun acısını da yüreğimde hissediyordum.

2004 yılı Temmuz ayının on beşi... 14 yıl görev yaptığım okulumdan ve 25 yıl 5 aylık aşkı, sevdam olarak değerlendirdiğim mesleğimden ayrılma vakti gelip çatmıştı. Gönlüm daha uzun yıllar çalışmayı istiyordu. Fakat bedenimiz buna izin vermedi. Rabbim hakkımızda böyle yazmış. Onun yolunda boynumuz kıldan incedir. Bundan sonra inşaallah eğitim çalışmalarına okul dışında kalemimizle katkımız olur.

Meslekten ayrılış ama siz sevgili dostlarımdan ve canımın içi çiçeklerimden ayrılış hiç değil. Dostluklar sonsuza kadar devam edecektir. Hepiniz kalbimdesiniz. Değişik biçim ve renkteki, misk kokulu çiçeklerimi, yüreğimin en nadide yerinde saklıyorum. Çiçeksiz bir dünya düşünemiyorum. Çiçeksiz bir dünya varsa orada ben yokum...